

Négy év munkáját vették számba a kerületi tanácsok ülései

Szeged I., II. és III. kerületének tanácsa tegnap, esztendőnkön délelőtt ünnepi ülést tartott. A tanácsüléseken számba vették az államhatalom helyi szerveinek az utóbbi négy évben végzett kerületi munkáját, megvizsgálták, hogyan teljesítették megbízatásukat a tanácsok. A tanácsüléseken tényekkel igazolták, hogy a párt politikájának megfelelően jelentősen fejlődött a kerületeknek és lakóiknak élete.

A négy évvel ezelőtti megválasztott tanácsok mandátuma — az Elnöki Tanács törvénye értelmében — december 15-tel lejárt. Most, mint ismeretes, országgyűlési és tanács választásokra készülünk.

Háromszáznyolcvanmillió forint beruházás az I. kerületben

Az I. kerületi tanács Kovács István végrehajtó bizottsági tag elnökletével tartotta ülését. Mison Gusztáv, a kerületi tanács elnöke beszámolt a kerületi tanács négy év alatt végzett munkájáról. A többi között ismertette, hogy a kerületben négy év alatt 380 millió forintot ruháztak be. A választók nemcsak a tervek készítéséhez járultak hozzá javaslataikkal, hanem rendszeres társadalmi munkával is segítettek a feladatok végrehajtásában, a köz javára.

Snopper Tibor, a kerületi tanács építés- és közlekedési állandó bizottság tagja részletesen beszámolt a kerületi városrendezésről, lakásépítés-

ről és egyéb beruházásokról. Ezután számosan szóltak hozzá a beszámolóhoz.

Dr. Karátson Aladár körházi főorvos az új lakóház-építkezésekkel kapcsolatos kisebb-nagyobb kivitelezési hibákat tette szóvá. Kérte, hogy az új, emeletes házakhoz tervezzenek garázsokat is. Podor István, a Haladás Termelőszövetkezet elnöke a kerületi tanács szövetkezetének nyújtott sokirányú segítségadását méltatta. D. Papp Gyula Újszeged nagyütemű fejlődéséről beszélt. Kerek Józsefné, a kerületi tanács elnökhelyettese a szakoktatási szervek és a tanácsok közötti eredményes kapcsolatot elemezte.

A II. kerületben korszerűsödtek az iskolák és óvodák

A II. kerületben kedves epizódja volt a tanácsülésnek az úttörők megjelenése. A kerület 3400 általános iskolása nevében köszönték meg az úttörők az új tantermet, gyakorlati műhelyeket, korszerű óvodákat, a jó utakat.

Róvó István elnöki megnyitója után Lacsán Mihály, a II. kerületi tanács elnöke tartott beszámolót. Négy év alatt közel 50 millió forinttal gazdálkodott a kerületi tanács. Ebből lett több a fény a kerületben, váltak jobbá az utak, korszerűbbé az iskolák és az óvodák. A vízvezeték négy év alatt 2700 méterrel bővült. 45 kilométer a felújított gyalogjárda és utak hossza. 1958-ban 786 közvilágítási lámpa világított, az idei számlálásnál már 1130.

A beszámoló után csaknem valamennyi megjelent tanácsost szót kért. Ők is négy-

éves munkájukról beszéltek. Az állandó bizottságok elnökei: Halász Mihály, Iglói Ferenc, Buza István, Pásztor Albert, Bondár István az állandó bizottságok sokrétű tevékenységéről tájékoztatta a tanácsost, s a nagy számban megjelent választókat.

Bánfi Ferencné tanácsost kérelemmel is fordult az illetékesekhez. Jelenleg öt órákor indul az Anna-kúttól autóbusz Béketelepre, a telep lakói azt szeretnék — igen sokan délután 4 óráig dolgoznak —, ha legalább fél 5-kor indulna. Béketelepen az autóbussz megállóhoz várakozóhelyiséget és szemétyűjtőt kérnek. Gyólai István városi tanácsost dicsérte a II. kerületi tanács tervszerű útépitő munkáját. Kérte ezután a tanácsot, hogy a Malom és a Bihari utcánál levő mély árkot tüntessék el, és bővítsék a Kistisza utcai óvodát.

Mintegy hatvanötezer nő tanult a dolgozók iskoláiban

A nőmozgalom feladatainak végrehajtásáról a nők művelődését segítő munka tapasztalatairól tájékoztatták az MTI munkatársát a Magyar Nők Országos Tanácsának művelődési osztályán.

Az idén már falun is megszervezték a nők akadémiáját, illetve a különféle témájú előadásokat. Az író-olvasó találkozók, a könyvbarátnapok, az irodalmi vetélkedők is jelentősen hozzájárulnak általános műveltségük fejlesztéséhez.

Mezőgazdasági mérnöktovábbképzés kezdődik Szegeden

A szegedi járás falvaiban, termelőszövetkezeteiben dolgozó mezőgazdasági mérnökök számára négyhetes benti lakásos továbbképző tanfolyamot rendeznek a Szegedi Dél-alföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézetben. Az első mérnökcsoport január 7-től február 2-ig vesz részt a tervszerű továbbképzésben. A második csoport pedig február 4-én kezdi a tanulást.

Az oktatási időszak alatt megismerkednek a nagyüzemi állattenyésztés, takarmánytermesztés legkorszerűbb követelményeivel. A továbbképzés szervezői különös gondot fordítanak az üzem- és munkaszervezés oktatására is. A továbbképzésben részt vevő mezőgazdasági mérnökök a tanfolyam befejeztével az oktatott tantárgyakból vizsgáznak, s bizonyítványt is kapnak.

Új járdák épültek, javult a közvilágítás a III. kerületben

A III. kerületi tanács Vincze Antalnak, a kerületi tanács elnökének elnökletével tanácskozott. Sziládi Sándor, a végrehajtó bizottság tagja ismertette a tanács 1958 óta végzett tevékenységét.

A kerület lakói jogos igényeinek kielégítése érdekében a közvilágítás megjavítására hároméves tervet dolgozott ki a tanács, melyet végére is hajtott. Az ivóvízellátás megjavítását is csaknem teljesen sikerült megoldani. Az ekkor négy év alatt a kerületi tanács csaknem 60 millió forinttal gazdálkodott. Jelentős összeget fordítottak a több mint 30 ezer négyzetméter kocsiút és a mintegy 35 ezer négyzetméter aszfalt gyalogjárda építésére. 324 közvilágítási lámpát, két anyakutat és 5705 folyóméter nyomócsőhálózatot készítettek.

A beszámoló végén Sziládi Sándor, majd Vincze Antal is köszönetet mondott a tanácsostoknak a négy év alatt végzett munkáért.

A nagy káposztás kövek alatt érik a disznótoros csemegének való

A szelitelőgép sebesen forgó kései percek alatt megtöltik a szállítókosarakat, frissen vágott káposztával

Emberekről van szó

Mindent bele, emberek, verjünk rá, használjuk ki minden percét az év hátralevő napjainak! — így biztatják mostanában több szegedi üzemből a dolgozókat, hogy pótolják a saját, vagy rajtuk kívülálló okok miatt elmulasztottakat, teljesítsék az éves tervet. S ahol nyolcórás munkaidőn belül nem elég a »ráverés«, ott megtoldják a rövid kártyát egy lépéssel — túlórázással. Pedig vállalati vezetőink sűrű fejbölgésűkkel helyeslik az elvet: a túlórák számát csökkenteni kell.

Talán nincs is olyan vállalat Szegeden, ahol ne tudnának példákat sorolni arra, hol, mikor, hogyan tettek ígéretet, sőt fogadalmat a vállalatok vezetői, hogy minimumálisan csökkentik a túlórákat. A tények igazolják: az ígéret csak ígéret maradt, de néhány helyen a visszajára is fordult. Csongrád megye állami iparban két évvel ezelőtti egész esztendőben alig több mint 500 ezer túlórárt használtak fel. Tavaly már 170 ezerral többet, s az idei első kilenc hónap tény száma megközelíti a tavalyi végeredményt. Különösen a harmadik negyedévben volt magas a túlórázás, Szeptemberben egy munkásra átlagosan négy túlóra jutott.

Az év végén, úgy látszik, még az eddigi teljesítményre is »rávernek«, annak ellenére, hogy törvényerejű rendelet szabályozza s a szakszervezetek társadalmi ellenőrzése alá rendeli, illetve jóváhagyásuktól teszi függővé a túlórák felhasználását. Lám, mégis egyre több helyen és több túlórárt használnak fel vállalatunk tervteljesítéséhez. Tegyük hozzá mindjárt, hogy az üzemi bizottságoknak rendkívül nehéz dolguk van a túlórák jogosságának elbírálásánál. Ha tiltakoznak,

nemcsak a vállalatvezetés, sokszor a dolgozók ellenállásába is ütköznek. Arra hivatkoznak, hogy a munkások is szeretnék túlórázni, mert így több a keresetük. A vezetők pedig rendre-sorra megindokolják, miért szükséges a nyolc órán túl végzett munka.

A Textilipari Dolgozók Szakszervezete Csongrád megyei küldöttválasztó gyűlésén a túlóra-felhasználásról szólva Móczán Lajos, a textilművek igazgatója a többi között így beszélt: »En nem hiszem, hogy a vállalati igazgatók akkor is túlóráztatnának, ha arra nincs szükség. Előfordulnak olyan körülmények, hogy nem lehet a túlórárt elkerülni. Való igaz, hogy igazgatóink sokszor kerülnek kényszerhelyzet elé. A megalapozatlan termékosztások, a kooperációs szállítások hibái okoznak ilyen kényszerhelyzetet. Sajnos, akadnak vállalatok, amelyek csak a saját üzemi érdekeiket nézik, nem sokat törődnek azzal, ha miattuk — mert bizonyos termékeket késve szállítanak — más üzemekben felborul a munkarend. Természetesen a túlóráztatásban sokszor szerepe van az üzemen belüli munkaszervezés hibáinak, nem ritkán a munkafegyelem lazaságának is.

Legtöbb gondot, sajnos, még mindig a hó végi és negyedév végi hajrák okozzák. Például idén az év első kilenc hónapjában a túlóráknak közel felét az egyes negyedévek utolsó hónapjában használták fel. Míg a statisztika számait vallatják üzemi vezetőink, sajnos megfélemlítkeznek arról, hogy ez az egyszerű statisztika nemcsak termelési probléma. Emberekről van szó, akik 10–12 órai munka után fáradtan mennek haza családjukhoz. Kimerülten

dolgoznak, könnyen érheti őket baleset és ha valami baj származik a túlórából, azt nem kárpótolhatja a néhány forintos plusz kereset. Ezt felismerni, és tegyük hozzá idejében felismerni: szemlélet dolga. Ezért ahhoz, hogy következetesebben irtssuk a jövőben a túlórákat, változtatnunk kell egyes vezetők szemléletén is. Sőt néhány szakszervezeti vezető szemléletén is. Mert vannak, akik könnyen hártják el magukról a felelősséget azzal, hogy csak utólag értesültek a túlórázásról.

Nem fogadható el érvnek az, hogy kész tények elé állították a szakszervezeti bizottságot. Államunk széles jogoktat bizottság a szakszervezeti tisztviselőknél. Ezekkel a jogokkal élni nemcsak lehet, de kötelességünk is. Ha olyan jelenségeket tapasztalunk, mint egyik-máig textilüzemünkben, ahol figyelmen kívül hagyják a szakszervezet jogát, lépjenek fel határozottabban a jelenség ellen. A közelmúltban is megtörtént, hogy a Textilipari Dolgozók Szakszervezete Csongrád megyei bizottságához utólag juttatták el a túlóra-kérelmet. Mint valami természetesen dologra, ráírták a papírra: »ezt a túlórárt utólag kérjük«. Az üzemi bizottság is helyeselte ezt, rajta volt véleménye a papíron: »megvizsgáltuk, szakszervezetünk helyesnek tartjuk, javasoljuk«.

Az utóbbi időben a törvénytelen túlóráztatások újabb formájával is találkozhatunk üzemeinkben. Ez pedig a teljesen helytelenül értelmezett társadalmi munka. Vannak üzemi vezetők, akik elnézik, sőt elvárják, hogy a szervezetenél, a munkafegyelem lazaságai miatt a dolgozók társadalmi munkában pótolják a kiesett időket. A DELROST-nál pedig a saját rezsiben végzett üzemi építkezéskor segítettek munkaidőn túl a dolgozók. Másol szocialista brigádok vállalásaiban található »fekete« túlórára fogadalmat. Az is előfordul, hogy a dolgozóknak az engedély nélküli túlórákért nem bért, hanem jutalmat adnak.

Nem megengedhető, hogy üzemeinkben a munkák jobb megszervezése helyett minden termelési problémát túlórával kívánjanak megoldani. Anélkül, hogy túlbecsülnék az adminisztratív intézkedések értékét, mondjuk el, hogy az eddigi tapasztalatok szerint a jó szó, a fogadkozás nem sokat használ. Régi tapasztalat, hogy ha nem tárjuk fel mélyrehatóan az okokat és ezt követően nem történik következetes felelősségre vonás, akkor az ígéretnek nem sok fogantatjuk van. A minisztériumokban sajnos nem sokat tesznek a helyzet megváltoztatásáért, nem élnek a felelősségre vonás lehetőségével. Persze addig, míg nem lesz tökéletes az üzemek közötti kooperáció, míg tömegével nem lesznek jól szervezett üzemeink, a szakszervezetek harca a túlórák ellen részben szélmalomharc lesz. Az üzemi bizottságok csak szót emelhetnek a túlóra-rendelkezések megszüntetéséért, de mivel maguk nem vonhatnak felelősségre senkit, nem sok fogantatja van szavuknak, különösen, ha a minisztériumok nem igyekeznek érvényt szerezni saját rendelkezéseiknek.

Szomorú dolog ezt megállapítani olyan időben, amikor a párt és a kormány azt mondja, nálunk már nincs beláthatatlan messzeségben a munkaidő általános csökkentése. S lám, itt Szegeden fontos beosztásban levő emberekkel kell szembeállni, hogy érvényt szerezzünk a ma törvénynek, a nyolcórás munkaidőnek. Sokan és többféle módon sérelmezik a rendelkezések megszüntetését. Mi ezzel a cikkel adunk helyt sérelmüknek, s a dolgozók egészségének védelme érdekében arra buzdítunk; ha a jó szó nem használ, vonjuk felelősségre a felelősöket.

NAGY PÁL